

predsednika. Odgovorilo se njim je: mesto prvega podpredsednika postane naše; a sedež drugega podpredsednika se prepusti levičarjem. Velika težava pa se je pokazala na desnici, kdo naj se postavi na sedež prvega podpredsednika. Naša krščanska slovanska narodna stranka je zahtevala odločno, da se ima zopet izvoliti dr. Ferjančič. A temu so se upirali katoliški Nemci in pa Poljaki; slednji so se bali, da s Ferjančičem ne bi zmagali. Po dolgotrajnih sejah in vsestranskih obravnavah se vendar ni mogla doseči edinost. Ob 11. uri bi se imela začeti seja; a desničarske stranke so se še vedno posvetovale. Še le ob 1/4. uri popoldne smo izvedeli, da pri zdajšnjih razmerah je najboljša, da se izvoli na to mesto Poljak. Poljaki so se odločili za dr. Pientaka. Levičarji so pa zahtevali moža iz svoje srede in sicer najbolj strupenega in Slovanom sovražnega Pradeta. Nikdar še ni došlo h kateri volitvi toliko poslancev, kakor k današnji. Levičarji so brzojavili v četrtek 19. oktobra na vse strani, da pozovejo vse svoje ljudi skupaj. Oddalo se je 389 glasovnic; manjkalo je torej od 425 poslancev: 36. Nepopisanih listnic je bilo 10: 197 glasov je dobil naš kandidat dr. Pientak; nasprotnik Prade 165. 15 socialnih demokratov je glasovalo za socija Steinerja; 1 glas je dobil dr. Ferjančič in 1 glas Bilinski. Nepopisno je bilo veselje na desnici; a levičarji so vsi potrti zbežali iz zbornice.

Ko se seja zopet začne in naznani predsednik izid volitve ter pokliče dr. Pientaka, naj se vsede na njegovo desnico, so začeli levičarji kruti in divjati, da se je tresla zbornica. Dr. Pientak pa ni mož, da bi se vstrašil teh divjakov, stopi na svoj sedež ter povzame besedo, da pozdravi zbornico ter se njej zahvali za to veliko čast. Med celim govorom so divjaki kričali, kakor l. 1897 in 1898 ter pokazali, da so še zmeraj kar so bili, nepopoljšljivi divjaki. Izid te volitve je zategadelj tako vesel, ker je desnica pokazala, da je še vedno složna in da bo imela odločilno besedo, naj bo to vladi in levičarjem po volji ali ne. Desnica je hotela mesto drugega podpredsednika prepustiti levičarjem; a za to mesto niso marali in volitve se niso marali udeleževati. Oddanih je bilo 176 glasovnic; 169 glasov je dobil dozdajšnji drugi podpredsednik Lupul. Ta se zahvali; levičarji so se vzdali v svojo osodo ter molčali. Po izidu so sledile dveh rediteljev in 12 zapisnikarjev. Naslednji predlog: Z ozirom na to, da se po povodnji in toči v mnogih krajih pomaga, naj se v prihodnosti v vsaki občini najde 36 udov, katerim se imajo

Čudno — prorokoval je... lepo se v srcu pravega moža nedeljek, dne 16. oktobra t. l. ... učenost in angeljska pobožnost in angeljska pobožnost in angeljska pobožnost, kar je spletni svet, tudi mož jeklene značajnosti, den storil. — Drugi dan je šel ves... nepov, zvišenih načrtov; omahljivost, ki ni poznal, odločen, krepek je bil v vsem svojem dejanju in nehanju.

Tako hitra in nenavadna smrt je vzbudila največjo žalost pri profesorjih in učencih. Celo celjsko mesto je pretresla grozna novica, ki se je hitro razširila daleč okoli. V četrtek, 19. oktobra bil je pogreb. Celje že dolgo tako lepega in velečastnega ni videlo. Ob devetih so se začela v župnijski cerkvi, v katero so bili prenesli truplo predragega ranjkega, mrtvaška opravila. Pridigo je imel č. g. dr. Anton Medved, profesor iz Maribora, Janežičev stanovski tovariš in zvesti prijatelj. V njej je opisal življenje obžalovanega pokojnika, ter posebno učencem celjskih gimnazij priporočal tri krasne lastnosti, ki so se čudovito lesketale v srcu ranjkega profesorja: pobožnost, učenost in značajnost. Ranjki je bil pobožen, v resnici bogoljuben duhovnik, ki je vse svoje dolžnosti do Boga in do sv. vere spolnjeval z ganljivo natančnostjo. A zraven je bil velik, velik učenjak, temeljito izobražen ne le v duhovskih, temveč tudi v posvetnih vedah.

predlogi zastran poškodovanih. Poslanci, ki so vložili te nujne predloge, naj se pokličejo v sejo tega odseka kot strokovnjaki, da razložijo vso škodo. Ta predlog se je sprejel soglasno. Prihodnja seja bo v torek 24. t. m.

Razburjenost na Češkem.

Slovanska kri se preliva na Češkem. Češki narod se ne more pomiriti, ker so se mu z odpravo jezikovnih naredb vzele velevažne narodne pravice. Ljudska nevolja je po nekaterih krajih izredno velika. Toda vladni organi ne gledajo teh nemirov tako hladno, kakor so gledali nemire Prusakov. V Holešovi so pokale že tudi puške na Slovane. Trije so ubiti, blizu 20 jih je ranjenih. Slovanska kri se preliva!

Kontrolni shodi.

Človeku že preseda, če mora vedno in vedno čitati, kako se slovanskim rezervistom vsiljuje nemščina. Saj nas nemščina ne more ne časno ne večno srečnih storiti. V Skuču na Češkem je bil na kontrolnem shodu zaprt neki rezervist, ker se je oglašil česki. Proti zaporu so navzočni župani odločno ugovarjali in potem odšli. Reservisti, katerih je bilo 208, so na to začeli ogorčeni prepevati slovanske pesmi. Mi razumemo ogorčenost slovanskih mladeničev.

Razpor na Kranjskem.

Žid Penizek, ki je stalen dunajski poročevalec liberalnega «Slovenskega Naroda» v Ljubljani, je poročal temu listu, da je vodja katoliško-narodne stranke na Kranjskem, dr. Šušteršič, preprečil izvolitev dr. Ferjančiča podpredsednikom državne zbornice. Vedel je povedati, da je pisal dr. Šušteršič pisma nemškemu konservativnim poslancem, v katerih jim odsvetuje voliti dr. Ferjančiča, ker je neki brezveren človek in zagrizen sovražnik duhovnikov. Dokazalo se je, da je dr. Šušteršič v tej reči popolnoma nedolžen in da si je žid Penizek celo stvar izmislil. Sramota, da ima slovenski list žida za poročevalca, še večja sramota, da ima takega žida!

Vojska v Južni Afriki.

Če je verjeti angležkim poročilom, se bo zgodil Burom v vojski z Angleži. V bitki so bili premagani, njih vodja je bil ranjen in je že umrl, mnogo vojakov je bilo mrtvih, ranjenih in ranjenih. A angležka poročila ne morejo biti tudi izguba na angležki strani

Po mrtvaški maši bil je sprevod na okoliško pokopališče. Velikanski je bil. Nad toliko vdeležbo se je vse čudilo. Spremljali so nepozabljivega profesorja k zadnjemu počitku: vsi učenci obeh gimnazij, ki so mu bili kupili dragocene, prelepe vence, vsi profesorji, zastopnik deželnega šolskega sveta iz Gradca, zastopniki celjskega mesta, več častnikov in 63 duhovnikov pod vodstvom g. opata Fr. Ogradija. Ljudstva iz mesta in okolice pa je bila nepregledna množica. Njegovi tovariši iz bogoslovja so pri pogrebu in pri maši prekrasno peli.

Potrti, v srcu presunjeni smo se ločili od hladnega groba, ki nam krije prerano vmrlega dr. Janežiča. Koliko oči se je grenko solzilo, koliko ust je ihté prosilo: Bog mu daj večni mir in pokoj!

Ogromna vdeležba pri pogrebu je jasno pričala, kako priljubljen je bil v vseh krogih. Moj Bog! zató pa je bilo slovo tako neizmerno težko od njega, ki si je pridobil srca tisočernih častilcev in občudovalcev.

Dopisi.

Z Murskega polja. Bratev smo opravili, a ne vprašaj, kako? Tako žalostno ni bilo od leta 82, ko je toča vse pobila. «In voda se je spremenila v kri»... deseterim egip-tovskim kaznim sestruje, ali bodi Bogu potoženo, nadkriljuje ednajstera: «Oidium Tuckeri». Tu, kjer so nekaj ob bratvi tako veselo prepevali, kjer so še lani tintam možnarji pokali, tu, kjer so pred par leti tako radi vabili in gostoljubno vsprejemali v gorice, v Ljutomerskih goricah, ki so ponos stajarske dežele, je letos skoraj vse tiho in vse povprek pobito.

Polovnjak «mošta» stane najsrečnejšega posestnika 125 fl. Pa poznam slučaje, da se je na 7 pljugov dobro, da skrbno obdelanih goric pridobilo 9, reci devet bren. Zdaj pa Ljutomerčan vino odda po 20 do 29 kr. liter. Ne vem, da bi se bili komu stroški povrnili. Pa le pridite, prijatelji, po ljutomersko vino! Vino je izvrstno in cena najboljšega 30 kr.

Kje naj vzame dandanes kmet denarje! Pšenica nič ne velja, z letošnjo ceno se niti stroški ne pokrijejo, za konje, pri katerih je dobil murski poljanec vsaj nekaj cvenka, v dnevih bicikla ne vpraša skoraj živa duša, z živino, oziroma govejerejo smo še na ničli; torej kje bomo vzeli potrebni denar, da ga ponese v davkarijo? Kdo bode pa kmetom plače povisal?

No, nekaj vsaj se je zgodilo. Našim vino-gradnikom se je odpisalo 3/4 davka. Kje bo pa vzel ali vkradel četrto četrtinko in še potrebn denar za obdelovanje goric — to bi še modrega Salomona spravilo v zadrego. Pa upajmo boljših časov! Nekaj poboljška našim goricam se nam je že obečalo, samo tega ne vem, bo li nam obljubljeno res v toliko korist, kakor smo upali mi, ali pa — drugim.

Prosile so skoraj vse občine ljutomerskega, ormoškega in gornje-radgonskega okraja deželni zbor za viničarsko šolo v Ljutomeru. Mnogo in veliko se je trudil naš poslanec. Ugodili so naši želji.

Trebalo je najeti hišo in posest za učitelja in učence; Nemeč po imenu in mišljenju je bil toli srečen, da so se ga usmili. Trebalo je najeti njivo za trsarstvo in sadjarstvo. Cvenska zadruga je ponujala izvrstno in kakor za to navlaš pripravno njivo. Celo gospodje iz Gradca so bili enega duha, ene misli; stvar je bila skoraj dokončana, pa na črno kavo pride ljutomerski župan in Kamensčanec, poštar Mauritsch, h krati je bila g. Reiterju, nemškemu nacionalcu, reč jasna, na cvensko

Da! Dr. Janežič je bil veselje in ljubezen svojih mnogobrojnih prijateljev; bil je dika in čast vseh duhovnikov lavantinske skofije, ki so ž njim izgubili pobožnega in uglednega uda; bil je preblagi oče in moder učitelj svojih učencev; bil je posebno sladko upanje in nepopisna ljubezen svoje matere in vse svoje spoštovane zlahte. Ah! Veliko smo vsi ž njim zgubili! Kdo nam bo izgubo povrnil? ...

Edino, kar nas tolaži, je naše trdno prepričanje, da mu bo večni Sodnik milostljiv zavoljo njegovih lepih čednosti. Ne slutimo zastoj, da imamo odslej novega prijatelja pred prestolom božjim! ...

Njegovo dušo smo vroče Bogu priporočili, njegovo telo smo zemlji izročili, njegov spomin pa ohranimo v globočinah zvestega srca, kjer se bo vedno, nepozabljivo lesketalo ime: dr. Fr. Janežič!

Posteno zaslužil. Star kmet narekuje oporoko: »Svoji ženi zapustim 5000 gld. Ste zapisali?« — Notar: »Da, toda Vaša žena še ni stara in se utegne drugič možiti. Kaj pa v tem slučaju?« — Kmet: »Če pa se zopet omoži, naj dobi 10.000 gld.« — Notar: »Kaj, dvakrat toliko?« — Kmet: »Seveda, ker posteno bode zaslužil, kdor jo bo vzel.«